

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-00356/2011-01
Датум: 16.08.2011. године
Београд

Високи савет судства одлучујући о приговору **Ј.Б.** из Јагодине, улица [REDACTED], у поступку преиспитивања Одлуке првог састава Високог савета судства број 119-05-00405/2010-01 од 14.06.2010. године, на основу одредбе члана 5. Закона о изменама и допунама закона о судијама („Службени гласник РС“ 101/10) и члана 29. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“ бр. 35/11), на седници одржаној дана 16.08.2011.године, донео је

О Д Л У К У

ПРИГОВОР **Ј.Б.** из Јагодине **СЕ ОДБИЈА**, а Одлука првог састава Високог савета судства број 119-05-00405/2010-01 од 14.06.2010. године, се потврђује.

Образложење

Оспореном одлуком Високог савета судства број 119-05-00405/2010-01 од 14.06.2010. године, **Ј.Б.**, који није изабран за судију у складу са Законом о судијама („Службени гласник РС“ бр. 116/08), престала је судијска дужност са 31.12.2009. године. У ставу другом исте одлуке констатовано је да се овом појединачном одлуком замењује јединствена одлука Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године, у ставу I тачка 254 изреке.

Незадовољан наведеним одлукама, **Ј.Б.** поднео је дана 24.02.2010. године жалбу Уставном суду побијајући горе наведену јединствену одлуку Високог савета судства од 25.12.2009. године, а дана 30.11.2010. године поднеском се изјаснио на одлуку од 14.06.2010. године, против које одлуке, је изјавио и жалбу Уставном суду и то све због битне повреде поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног

стања, повреде материјалног права и повреде Уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом.

Жалба поднета Уставном суду у смислу одредбе члана 5 став 3 Закона о изменама и допунама Закона о судијама сматра се приговором на одлуку Високог савета судства.

У том смислу навео је, између осталог, да је оспорена одлука донета од стране непотпуног састава Високог савета судства, због чега не производи правно дејство, да му је онемогућено учешће у поступку и изјашњавање о чињеницама и доказима у поступку на основу којих је донета одлука. Истакао је повреду права на образложену одлуку и права на правни лек, повреду начела забране дискриминације и начела *reformatio in peus*. Надаље, навео је и да је у посматраном периоду испунио све захтеване критеријуме, посебно се осврћући на постигнуте резултате рада.

Предложио је да се оспорена одлука поништи и одложи извршење оспорене одлуке.

У поступку преиспитивања оспорене Одлуке првог састава Високог савета судства у смислу члана 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, Комисија Високог савета судства је на основу одредбе члана 14. став 1. Закона о Високом савету судства ("Службени гласник РС бр. 116/08 и 101/10) и члана 5. Пословника Високог савета судства („Службени гласник РС“ 43/09, 22/11 и 33/11), заказала јавну расправу, која је одржана 17.06.2011. године у присуству подносиоца приговора, посматрача и јавности.

Извештач је на рочишту изнела садржину оспорене одлуке Високог савета судства и разлоге наведене у приговору, указујући да на рочишту, пре свега, треба разјаснити све наводе из приговора и доказе који су уз приговор достављени.

Подносилац приговора је на рочишту изјавио, између осталог, да остаје код свих навода приговора, изјаснивши се при том на презентирану документацију, односно седам пуномоћја којима су га разна лица овластила за заступање пред Основним судом у Јагодини током 2010. године, да их заступа без накнаде, као и да је уписан у Адвокатску комору Србије почев од 01.07.2010. године, из којих разлога не може бити говора о недостојности за обављање судијске дужности.

Ценећи наводе из приговора, списе предмета, доказе из списка и приложене доказе на рочишту, усмену изјаву са рочишта подносиоца приговора и предлог Комисије, Високи савет судства налази да је:

Приговор НЕОСНОВАН.

У образложењу оспорене одлуке наведено је да је подносилац приговора у посматраном периоду 2006, 2007. и 2008. године у већем броју предмета није израдио одлуку у примереном року у парничној материји. Односно израдио је 50 одлука после рока од 30 дана од дана пресуђења и 7 одлука по протеклу рока од 60 дана из којих

разлога није испунио услове из чл. 45 Закона о судијама у вези чл. 13 ст.3 и чл. 14 ст. 1 тач. 7 Одлуке о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености о достојности за избор судија и председника судова.

Из извештаја о раду Општинског суда у Јагодини и Извештаја о раду судија истога суда за период од 2006 до 2008. године, произилази да је подносилац приговора остварио следеће резултате:

У 2006. години имао је 38,64% укинутих „К“ одлука и 18,18% укинутих „П“ одлука.

Процент испуњености норме износио је 94,52%.

У овом периоду имао је 29 одлука израђених у року од 30 до 60 дана и 7 одлука израђених по протеклу рока од 60 дана од дана пресуђења.

На крају године имао је остало 33 нерешених старих предмета од укупно 369 предмета у раду.

У 2007. години имао је 28% укинутих „П“ одлука и 33,33% укинутих одлука у „О“ предметима што просечно износи 30,66% укинутих одлука.

Процент испуњености норме износио је 107,75%.

У овом периоду имао је 7 одлука израђених у року од 30 до 60 дана од дана пресуђења.

На крају године остало му је 14 нерешених старих предмета од укупно 507 предмета у раду.

У 2008. години имао је 26,44% укинутих „П“ одлука и 25,72% укинутих одлука у „О“ предметима што просечно износи 25,72% укинутих одлука.

Процент испуњености норме износио је 121,27%.

У овом периоду 18 одлука израдио је у року од 30 до 60 дана од дана пресуђења.

На крају године остало му је у раду 9 нерешених старих предмета од укупно 520 предмета у раду.

По ставу Високог савета судства разлози за сумњу у квалитет рада судије не могу бити парцијално посматрани, селективно или изоловано у односу на укупне резултате рада и без сагледавања субјективних и објективних околности због којих су ти разлози настали.

Руководећи се овим ставом, упоређујући, при том, резултате рада подносиоца приговора са просечним резултатима суда у којем је обављао дужност у посматраном периоду и са минимумом прописаним одредбом чл. 13 ст. 1 Мерила за оцену успешности вршења судијске дужности, све у смислу одредбе чл. 5 Правила за примену

одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности у вези са одредбом чл. 13 ст. 3 Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, који резултати показују да је у 2006. години подносилац приговора имао 18,18% укинутих одлука, насупрот просеку укинутих одлука на нивоу суда од 19,57%, потом, да је у 2007. години имао 30,66%, а суд 20,67% укинутих одлука, као и да је у 2008. години подносилац приговора имао 25,72%, а суд 16,92% укинутих одлука, дакле знатно више од просека суда, Високи савет судства је закључио да подносилац приговора не испуњава услов прописан наведеном одредбом чл. 5 Правила.

Ово с тога што је одредбом чл. 5 Правила прописано да подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је, у посматраном периоду, испунио оба кумулативно прописана услова, односно проценат укинутих одлука мора бити мањи и од просека суда у коме је вршио судијску дужност и од минимума прописаног Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности која су била на снази у тренутку доношења оспорене одлуке и који износи 25% за општински суд у грађанској материји, а који минимум је подносилац приговора испунио једино у 2006. години, те у предметној ситуацији када је несумњиво утврђено да је проценат укинутих одлука подносилац приговора у посматраном периоду виши у 2007. и 2008. години од минимума прописаних одредбом чл. 13. ст 1 наведених Мерила и знатно виши од просека укинутих одлука на нивоу суда у читавом посматраном периоду који трогодишњи просек износио код подносиоца приговора 24,85%, а код суда 19,05%, Високи савет судства је становишта да подносилац приговора није испунио наведени критеријум стручности.

Оцењујући испуњеност услова оспособљености за вршење судијске дужности у смислу чл. 6 Правила, Високи савет судства је утврдио да је исти испунио први од постављених услова у погледу испуњености норме, међутим, преостала два критеријума није испунио. Наиме, да би критеријум оспособљености био задовољен, кандидат мора испунити норму као и један од следећа два прописана услова, односно не сме имати груба негативна одступања било у погледу броја одлука израђених по протеку 30 дана од дана пресуђења у односу на просек суда било у погледу броја нерешених старих предмета у односу према укупном броју предмета у раду, а имајући у виду прилив предмета и у поређењу са просеком суда у којем је поступао.

Из напред наведених извештаја о раду подносица приговора и суда у којем је вршио дужност, Високи савет судства је утврдио да је подносилац приговора у целом посматраном периоду имао укупно 61 одлуку израђену по протеку рока од 30 дана пресуђења, а суд у 2006. години 268 одлука, што просечно по судији, којих је у тој годни у суду било 20, износи 13,4 одлука израђених по протеку рока од 30 дана од дана пресуђења, у 2007. години 196 одлука, што просечно по судији, којих је у истој години у суду било 19, износи 10,31 одлука израђених по протеку рока од 30 дана од дана пресуђења и у 2008. години 189 одлука, што просечно по судији којих је у тој години у

суду било 19, износи 9,95 одлука израђених по протеку рока од 30 дана од дана пресуђења, односно укупно за цео посматрани период износи просечно по судији 33,66 одлука израђених по протеку рока од 30 дана од дана пресуђења. Код овако утврђеног чињеничног стања, Високи савет судства налази да број од 61 одлука израђене по протеку предметног рока на супрот просеку суда од 33,66 одлука, односно готово двоструко више одлука израђених по протеку овог рока од просека суда, представља грубо одступање у раду подносиоца приговора.

Надаље, оцењујући следећи услов прописан одредбом чл. 6 ст. 1 тач. 3 Правила, Високи савет судства је утврдио да је у посматраном периоду подносилац приговора имао укупно 56 нерешених старих предмета од укупно 1396 предмета у раду, односно 4,01%, а у суду је било укупно 2951 нерешених старих предмета од укупно 60897 предмета у раду, односно 4,84%. Међутим, имајући у виду да је подносилац приговора за период у питању примио у рад укупно 1.068 предмета, а да је просечно по судији у истом периоду примљено 2.143,47 предмета, Високи савет судства налази да подносилац приговора, с обзиром да је примио у рад двоструко мање предмета од просека суда, морао имати бољи, а не готово исти резултат као и суд, тј. морао је решити више старих предмета.

Из наведених разлога, имајући у виду да је подносилац приговора једино испунио услов у погледу испуњености оријентационе норме, док ниједан од преостала два услова није испунио, то је Високи савет судства становишта да исти не задовољава критеријум оспособљености за вршење судијске дужности.

Надаље, разматрајући услов достојности прописан одредбом чл. 4 Правила, узевши при том у обзир обавештење добијено од в.ф. председника Основног суда у Јагодини од 16.06.2011. године, на основу кога је овај савет закључио да подносилац приговора заступа седам странака у судским и управним поступцима са истим овлашћењима као и адвокат, а да исти није уписан у Адвокатску комору. Због наведеног Високи савет судства налази да подносилац приговора не испуњава ни услов достојности за вршење судијске дужности у смислу одредбе чл. 4 ст. 1 тач. 3 Правила.

Ово из разлога што је заступање ових странака у њиховим поступцима пред судовима и управним органима неспојиво са вршењем судијске дужности, посебно узевши у обзир да се из саме садржине пуномоћја недвосмислено може закључити да се ради о пуномоћјима која по својој садржини и обиму овлашћења пренетих на пуномоћника у потпуности одговарају пуномоћјима којима се овлашћују адвокати за пружање правних услуга и предузимање правних радњи, нарочито ако се има у виду да је пуномоћјем издатим од стране властодавца А.Н. овлашћен и да наплати потраживање у извршном поступку, те да је у сваком од предметних пуномоћја као адреса за пријем позива и писмена означен [REDACTED] у Јагодини, а не адреса стана подносиоца приговора, што би било за очекивати да се заиста ради о заступању без накнаде, из ког разлога би било оправдано вођење дисциплинског поступка и изрицање озбиљне санкције против подносиоца приговора.

Наведени поступци подносиоца приговора, по становишту Високог савета судства несумњиво указују да се исти бавио пружањем правних услуга и давањем правних савета уз накнаду, а што је неспојиво са вршењем функције судије у смислу одредбе чл. 30 ст. 1 Закона о судијама.

Високи савет судства је посебно имао у виду да је подносиоцу приговора у периоду заступања престала судијска функција, али сматра исту без утицаја на другачију одлуку, с обзиром да су све неизабране судије које су изјавиле приговор на општи избор из 2009. године материјално обезбеђене примањем зарада као и остале судије све док се правоснажно не одлучи и њиховим приговорима, а што је установљено управо у циљу очувања угледа суда и судија, а како подносиоци приговора не би обављали послове и дужности неспојиве са судијском дужношћу.

Имајући у виду све наведено Високог савета судства, ценећи и остале наводе приговора, налази да су неосновани, а да је оспорена одлука правилна и на закону заснована.

Следствено наведеном, Високи савет судства налази да **Ј.Б.** не испуњава услове из члана 45. Закона о судијама, у погледу стручности, оспособљености и достојности, а у вези члана 14 Одлуке о критеријумима и мерилима, због чега на основу члана 29. Правила, доноси одлуку као у диспозитиву.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број: 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на.

- 1. Подносиоцу приговора;**
- 2. Архиви Високог савета судства.**